

109702

Plass for nyanser?

I Aftenposten 11.4. har Anna-Cathrine Brenna et innlegg med en tankevekkende og betimelig korreks til journalister og yngre historikere som skriver om hendelser under siste krig. Hennes oppfordring er «at de rådfører seg med dem som fremdeles er igjen av krigsgenerasjonen for i hvert fall å unngå de groveste feil». Hun gir i innlegget noen eksempler på slike feil og misoppfatninger.

Jeg er hjertens enig i dette og ellers alt hun sier forøvrig, men jeg vil likevel spørre henne om hun ikke kan være med på følgende tankegang: Det hadde selvsagt vært å ønske at de som skriver om krigen i dag, kunne være i stand til å formidle den samme stemning og atmosfære slik som bare de som selv har opplevd okkupasjonen kan gjøre det. Men er det ikke nå, over femti år etter, egentlig litt naivt å tro at en ensidig, lukket og forseglet oppfatning av det som hendte, skal være den eneste nå og i all fremtid? Sier ikke historiebøkene og all erfaring oss at meninger om hendelser i historien i årene etter alltid blir prøvet og veiet på nytt, og at bildet da noen ganger blir annerledes? Jeg betrakter meg på ingen måte som noen revisjonist, men jeg tror vi bare må avfinne oss med en utvikling som jeg her antyder. Fullt så bastant som Anna-Cathrine Brenna fremfører sine tanker, går vel ikke? Må det ikke være plass for nyanser? Jeg tror det.

PER RUUD, Nittedal

MRP
Mangon
19/4.96